

Simon Gergolet

KAM JE ŠLA SVOBODA IZRAŽANJA?

**Če se novinar preveč vtika v tvoje zadeve, ga lahko
»mirne duše« do smrti pretepeš...**

29. avgusta je sodnik v Mur-
ski Soboti z oprostilno
razsodbo pretresel mo-
ralni čut za svobodo izražanja v Slo-
veniji. *"Sodišče je brez dvoma ugotovilo, da obtoženim niso dokazana očita-
na dejanja"*. Andrej Štruc, Drago Hojnik,

Neven Koludrovič, Stanislav Vogrinec in

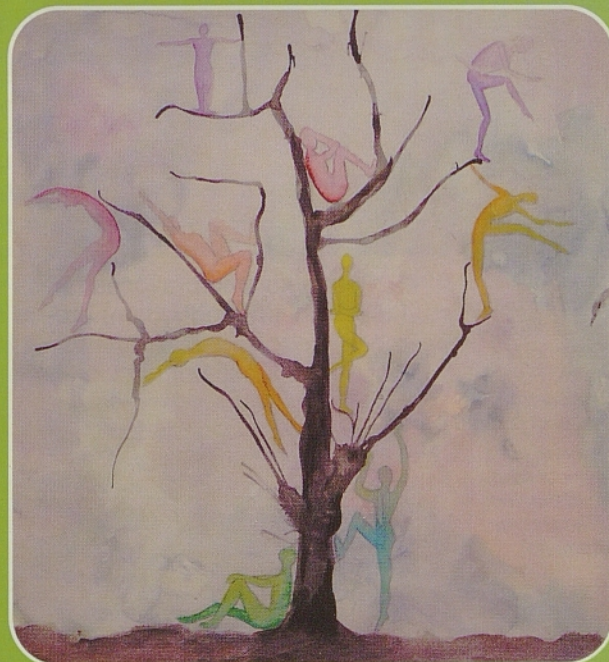
Branko Puc niso torej krivi brutalnega napada, ki ga je 28.2.2001 doživel slovenski novinar, sedanji politik Miro Petek. Mednarodna zveza novinarjev (IFJ) je v tem napadu na časnikarja, ki se je ubadal z raziskovalnim novinarstvom in utemeljeno pisal o nepravilnostih transakcij in lastninjenja na Koroškem, videla poskus utišanja svobodnega glasu v tisku.

Česa pa naj bi bil kriv Miro Petek? Zakaj ga je skupina ljudi ponoči čakala pred domačo hišo in ga pretepla? Zelo preprosto: s svojimi članki in s svojim prostim raziskovalnim pisanjem se je Petek zameril nekomu, ki je odločil, da je treba Petka opozoriti, naj se ne preveč zanima za žgoče teme. Kje pa je torej svoboda novinarskega poklica? Ali nima vsakdo pravice opravljati svoje delo pravično in tako, da govori resnico? Očitno je vloga medijskega posredovanja v sodobni družbi preveč važna, da bi v njej ne bilo meja. V zgodovini pa imamo o tem nešteto dokazov. Če pomislimo npr. na vlogo, ki so jo imeli časopisi med širjenjem francoske revolucije, se lahko takoj zavedamo česa premore tiskana beseda. Ni treba se nam čuditi, če smo v prejšnjih stoletjih imeli cenzuro, ki je izločala zapise, ki naj bi bili nevarni za vladno ali za osebe, ki so imele več moči v politiki ali ekonomiji. V Prešernovem času je avstrijska vlada pregledala vsako knjigo, ki je izšla na Slovenskem in jo ob potrebi črtala ali prirejala. Situacija se je od takrat precej izboljšala, država nima več kontrole nad tiskom in vsakdo lahko piše, kar želi. Obstaja le en problem, ki je žal vedno prisoten v vseh zadevah: denar. Novinarja namreč mora nekdo plačati, da lahko s pisanjem vzdržuje družino in sploh lahko živi. To v glavnem stori vedno časopis, pri katerem dela. Ta

pa denar prejema tako od prodaje časopisov kot od sponzorjev, ki plačujejo reklamo. V tem lahko že takoj uvidimo nekatere omejitve, ki nastanejo zaradi ekonomskih interesov. Drugi problem pa je v tem, da je treba vsaj v določeni meri pisati in govoriti o tistem, kar ljudje želijo brati oz. slišati. Pisati o nečem, kar nikogar ne zanima, preprosto pomeni, da ne bo nihče članka bral.

Gotovo pa je najslabše, če se komu zamerimo. S kritičnim pristopom se lahko to žal kar pogosto zgodi, predvsem ko nekoga ali nekaj negativno ocenimo in postavimo v ospredje šibkosti. Ko pa nekaj takega povzročimo osebi, ki se od takega pisanja občuti ogrožena, takrat situacija postane napeta in lahko tudi nevarna. Direktni napad na zdravje, usmrtilitev ali ugrabitev novinarja, kot se je na primer dogajalo med iraško vojno, presega vsako mejo, opomini ali manjši prepiri pa so gotovo nekaj, kar spada v

dalje na 3. strani ►►

Tina Šinigoj, nagrajena s 3. mestom na likovnem natečaju Mosp-Skk 2005

Poletna dejavnost mednarodnega krožka MOSP-a

MEDNARODNA IZMENJAVA ODKRIVANJE DRUGIH MANJŠIN IN

Edina težava je bila najti primerno prevozno sredstvo; vse ostalo je bilo že urejeno, samo čakali so nas...

Izmenjave na Madžarskem so se udeležili Slovenci iz Italije, Frizijci, Lužiški Srbi in Kašubci (zgoraj).

Spodaj: naša dekleta med predavanjem (foto Boštjan Romano).

Potem ko smo pravočasno (le par dni pred odhodom) premostili še to zadnjo oviro, smo se končno lahko podali do Pécsa, dvestotisočglavega mesta na jugu Madžarske, kjer so naši gostitelji postavili svoj generalni štab. Tam so nas čakali. Kar dolgo... Prispeli smo namreč s triurno zamudo, z avtom je bilo sicer vse v redu, nastali pa so manjši nesporazumi z madžarskimi cestnimi znaki. A začnimo po vrsti.

GJU (Gemeinschaft Junger Ungarndeutscher), organizacija

nemško govorečih Madžarov, je na začetku avgusta za teden dni gostila predstavnike štirih jezikovnih manjšin, med temi je bilo tudi sedem mospovcev. Poleg nas, Slovencev, so prišli tudi Frizijci z Nizozemske, Lužiški Srbi (vzhodna Nemčija) in Kašubci s Poljske. Srečanje je spadalo v drugi del večstranske izmenjave, ki se je začela lani na Nizozemskem. Tudi tokrat je bila izmenjava lepa priložnost za zabavo in medsebojno spoznavanje ...pa še golaž smo jedli.

Pécs se v nemščini imenuje Fünfkirchen in je glavno mesto območja, na katerem živijo Nemci na Madžarskem; Nemci so naseljeni pretežno po okoliških vaseh, njihove ustanove pa se vse nahajajo v središču mesta. Mislim, da ni treba posebej omenjati, da smo si vse skrbno ogledali, od radia do televizije, tja do etnografskih muzejev. Prisotnost Nemcev v Pécsu ni posebno razvidna, vsi napisi so madžarski in vsi govorijo madžarsko - vsaj tako se nam je zdelo. V resnici je nemščina iz teh krajev precej različna od standardnega jezika, na katerega smo vsi navajeni, v bistvu je mešanica staronemščine in sodobne madžarščine, kar skratka pomeni, da nevalemu ušesu vse to zveni kot "čistokrva" madžarščina (ki je že sama po sebi svojevrsten jezik). V teh jezikovnih posebnostih so si

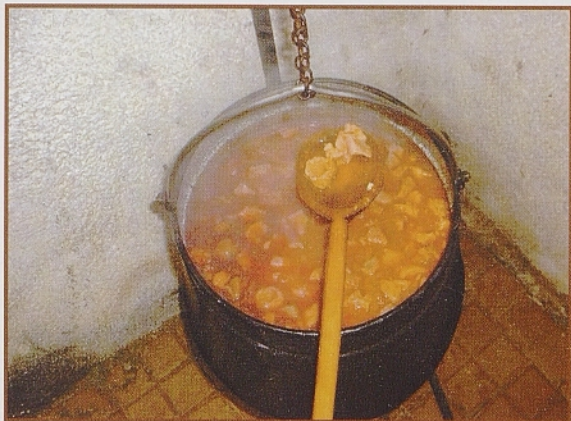
očitno vse manjšine nekako podobne...

Seveda ni vse slonelo na obiskih in predavanjih (ki so bila zanimiva - vsaj za tiste, ki so razumeli nemško... simultani prevod namreč ni bil predviden), občasno smo lahko uživali tudi v popolnem turističnem razpoloženju: dekleta so kupovala darilca za prijatelje in družino, fantje smo posedali po kavarnah in si ob kavi ali hladnemu pivu ogledovali domačinke... Drugače pa so naši gostitelji poskrbeli za dokaj pester turistični program; ogledali smo si med drugim tamkajšnjo najbolj znano jamo, ki pa nima nič skupnega z našimi domačimi kraškimi votlinami. Nekaj posebnega pa je bil obisk ene najbolj obiskanih turističnih točk, to je zgodovinskega tematskega parka v kraju "pusztaszer, kjer smo lahko prišli v stik z madžarsko zgodovino na svojevrsten način: v parku smo imeli namreč možnost, da si ogledamo rekonstrukcijo srednjeveške bitke na

konjih, vzorce starih naselij, največja atrakcija pa je verjetno bila 15 metrov visoka in ▶▶

PRI NEMCIH NA MADŽARSKEM: PRISTNA ZABAVA

Nemci na Madžarskem so nam ponudili tipične jedi in pijačo.

Spodaj na prejšnji strani: Nina v Etnološkem muzeju, ki je prikazoval razvoj življenja na kmetih.

« 120 metrov dolga panoramska slika, ki po-
nazarja bitko izpred tisoč sto leti med Madžari,
ki so se takrat dokončno naselili, in staroselci.

Pa smo pri golažu! Naši gostitelji so imeli
vtis, da med tednom nismo bili še siti vseh pa-
prik, ki so nam jih ponudili v raznih jedeh, tako
so nam večer pred odhodom ponudili cel kotel
golaža. Seveda večer ni mogel iti mimo brez
tamkajšnje tipične pijače palinke. Pravijo, da
palinko uporabljajo za zdravljenje marsikatero
bolezni, o čemer bi sicer lahko podvomili, ne-
dvomno pa je, da palinka spravi na noge tudi
najbolj lene domače kvartopirce. O njenem
okusu pa ne bi preveč razpravljaj, saj ga eno-
stavno nima.

O naši izmenjavi bi lahko povedal še marsi-
kaj, npr. o tečaju valčka ali o večeru v disku,
morda tudi o naših pogovorih, ki so se vlekli
pozno v noč, ali o tistem popoldnevu, ki smo ga
preživeli v termalnem bazenu... - ampak mislim,

da to res ni omembe vredno. Najbolje je, da
omenim le še tisto enkratno vzdušje, ki nas je
obdajalo ves teden; ne glede na to, ali je bil
program za vse dovolj pester in zanimiv (mene
so npr. najbolj privlačili traktorji v nekem muze-
ju, vendar dvomim, da je bilo to za druge ude-
ležence kdo ve kako atraktivno), vedno smo se
zabavali s svojimi vrstniki, ki so sicer doma z
različnih koncev Evrope, ampak so nam zelo
podobni, in s katerimi smo takoj občutili neke
vrste empatijo. Tega vzdušja pa res ni mogoče
razložiti s besedami, najbolje je, da te stvari
doživimo na lastni koži. Zato vabim vse, da se
pridružite našemu mednarodnemu krožku, ki
deluje v okviru MOSP-a.

Pa še to: drugo leto se bo seveda odvijal
tretji del izmenjave: tokrat bomo gostje Lužiskih
Srbov - čakajo nas torej lepote iz bivše DDR!!

Matteo Feruglio

« Uvodnik s 1. strani

vsakdanjost. Kdor je investiral svoje pre-
moženje v katerikoli projekt, ga bo goto-
vo tudi v javnosti branil ne glede na to,
ali se bo moral spopasti z enim novinar-
jem ali več. Denar sveta vladar. Včasih
celo na nelegalen način.

Delo časnika, ki se dandanes navi-
dežno lahko poslužuje svobode tiska in
piše o vseh temah, ima torej več omeji-
tev, kot se lahko na prvi pogled zdi.

Čeprav niso te tako razvidne, jih mora

vsekakor upoštevati in paziti, da jih ne
krši, kajti v tem primeru se mu lahko pri-
peti marsikaj, kot uči primer Petek. Če
potegnem zaključek: vsakdo je prost, da
piše, izrazi in izda karkoli želi, ampak na
lastno odgovornost. Kdor preveč pote-
gne nit, pa tvega, da se bo ta sama strga-
la ali da bo kdo vzel škarje v roke. Kam je
torej šla svoboda izražanja?

Simon Gergolet

Jesenski del Drage

V DRUŽBI JE TREBA GRADITI

Letošnja Draga mladih je bila nekaj posebnega. Poletni del, ki je bil od 7. do 10. julija v Celju, točneje v lepo urejenem in gostoljubnem Domu sv. Jožefa, je uspel res odlično: odlični so bili predavatelji, popoldanski program z delavnicami, izleti, raznolik večerni program, odlična nastanitev in hrana, predvsem pa je bilo vzdušje med 60 udeleženci res enkratno!

Draga mladih se je - kot je že tradicija - nadaljevala tudi jeseni na Opčinah z zaključno okroglo mizo, ki je bila v soboto, 3. septembra, v parku Finžgarjevega doma pod belim šotorom, kjer so se vzporedno odvijali tudi študijski dnevi Drage. Ves teden pred zaključnim srečanjem pa je potekal Festival Drage mladih, to se pravi delavnice, predavanja, okrogle mize, debate - vse pa se je začelo z dobrodelnim odbojgarskim turnirjem.

JESENSKA OKROGLA MIZA DRAGE MLADIH

Tema 15. Drage mladih je bila **"Solidarnost v sodobni družbi"**. Temo so gostje razčlenili na treh okroglih mizah, dve sta bili na poletnem delu v Celju, tretja pa na jesenskem delu na Opčinah. Jesensko so oblikovali ekonomska novinarka Vida Petrovčič z RTV Slovenija, nekdanji namestnik direktorja Siola, gospodarstvenik Miran Kramberger ter psiholog dela in dekan Fakultete za mednarodne in diplomatske vede v Gorici Piergiorgio Gabassi. Njihovo razmišljanje je šlo v smer nadgradnje teme, ki so jo drugi gostje obravnavali že na poletnem delu Drage mladih. Govorili so predvsem o tem, kako gospodarstvo, ekonomsko-družbena ureditev in globalizacija vplivajo na solidarnost. Da je bila tema izredno aktualna, so dokazala izvajanja gostov, ki so osvetlila problem vedno hujših pritiskov, ki jih posameznik doživlja zaradi globalizacije ("Takega pritiska kitajske konkurence nihče ni pričakoval" - Miran Kramberger), ekonomskega sistema, ki od posameznika

zahteva vedno več ("Marsikdo se lahko preživlja le, če ima dve službi, prostega časa ni več" - Piergiorgio Gabassi), socialne države (socialna varnost ni povsod zagotovljena). Gostje so izhajali iz različnih izkušenj. Miran Kramberger, ki je vrhunski gospodarstvenik, je poudaril, da sicer podpira sistem, v katerem je solidarnost vgrajena v odnose, vendar je tudi kritiziral Slovenijo, češ da bi morala ločevati socialno državo od sistema dajatev; kdor zasluži več, bi moral po njegovem mnenju imeti možnost, da kapital investira, kjer sam želi, ne pa zapraviti vse za (pre)visoke takse. Vida Petrovčič je osvetlila vlogo, ki jo lahko mediji odigrajo pri spodbujanju solidarnosti s tem, da razkrivajo zgodbe in s tem vzbudijo sočutje pri ljudeh. Vendar je tudi poudarila frustracijo, ki jo lahko doživi novinar, ko mora zaradi aktualnosti novice pripovedovati le o določenih zgodbah, druge pa zamolčati. Zelo zanimiv je bil poseg Piergiorgia Gabassija, posebno, ko je večkrat poudaril, kako je vsak (politično-ideološki) poseg v smeri solidarnosti brezpredmeten, če ne nastane v kon-

tekstu pristnega solidarnostnega čutenja. Ta pa je mogoč samo takrat, ko dozori na psihološkem, pedagoškem, sociološkem, političnem in ekonomskem nivoju. Gre za pravo verigo, po kateri dozoreva občutek solidarnosti, Gabassi pa je vztrajal pri tem, da je to dozorevanje lahko učinkovito le, če so prisotni vsi členi verige, kar je dokazoval tudi v debati z raznimi primeri.

Debata je bila zelo živahna. Vprašanj ni zmanjkalo, postavljali pa so jih samo mladi (z eno samo izjemo), kar je zelo pozitivna novost letošnje Drage mladih (že v Celju je prišlo do istega spodbudnega premika).

Organizatorji Drage mladih smo bili z letošnjo izvedbo ze- ▶▶

Okroglo mizo o solidarnosti v kontekstu sodobnega družbeno političnega sistema so oblikovali (z desne proti levi) Miran Kramberger, Vida Petrovčič, Breda Susič (moderatorica), Piergiorgio Gabassi in prevajalka Elisa Riggio (foto KROMA).

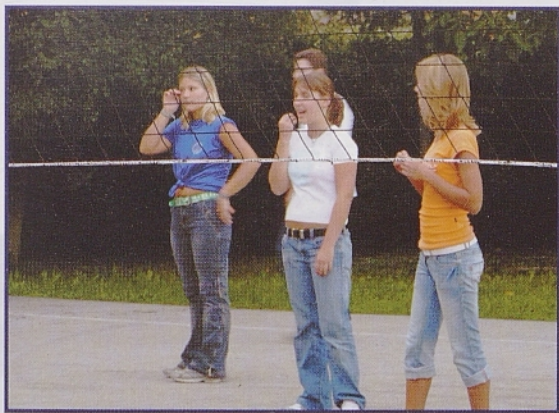

mladih: festival z delavnicami in zaključna okrogla miza o solidarnosti

VERIGO SOLIDARNOSTI

«lo zadovoljni. Trudili se bomo, da jo bomo prihodnje leto izvedli v podobni obliki.

FESTIVAL: VSE SE JE ZAČELO Z ODBOJKARSKIM TURNIRJEM

Solidarnostnega turnirja se je udeležilo 6 skupin (foto B. Susič)

Festival Drage mladih je bila prava novost letošnjega leta. Šlo je za sklop delavnic, srečanj, predavanj, ki so se zvrstili ves teden pred zaključnim dnevom Drage mladih. Festival je bil namenjen predvsem mladim iz zamejstva, saj so bile delavnice neke vrste uvod v novo sezono MOSP-a in Slovenskega kulturnega kluba.

Festival se je začel v ponedeljek, 29. avgusta, popoldne v Parku Finžgarjevega doma, s "solidarnostnim" odbojgarskim turnirjem. Turnir je bil res posebno in zabavno doživetje, saj so se lahko vpisale skupine, ki drugače niso imele veliko skupnega z odbojko (razen častnih izjem posameznikov, ki so nekoliko dvignili raven igre)...

Vsaki igralec pa je daroval 3 evre za solidarnostno pobudo "Živa voda". Gre za projekt, ki si ga je zamislil jezuit Miran Žvanut, prijatelj misionarja Stanka Rozmana v Malaviju. Gre za posebno akcijo osveščanja slovenske javnosti in zbiranja sredstev za vrtanje vodnjakov v Malaviju: v okviru ljubljanskega maratona se je lahko kdorkoli od udeležencev odločil, da bo svoj tek namenil tej solidarnostni akciji. Tako se je zbralo kakih 100 tekačev in akcija je pridobila

na odmevnosti, kar je omogočilo učinkovitejše zbiranje denarnih sredstev.

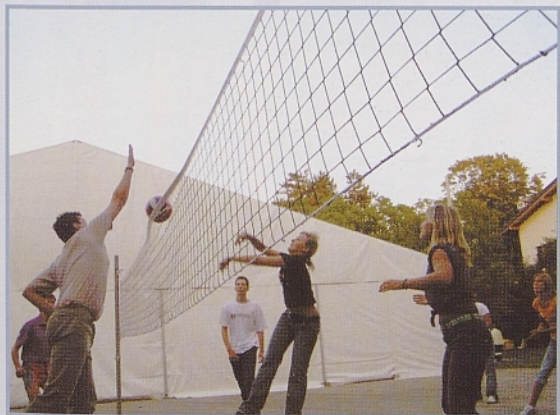
Tej akciji so se posredno pridružili tudi udeleženci Festivala - vendar ne s tekom, pač pa z odbojko. Na turnirju je sodelovalo kar 6 ekip: ekipa skavtov 4. stega, ekipa sodelavcev oratorija iz Marijanišča, ekipa mladinske skupine "Luč", ki deluje pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, Mosp pa je sestavil tri skupine, in sicer ekipo Mospovih "veteranov", plesne skupine in časnikarskega krožka (šlo je za goriško obarvano ekipo, saj je eden od dveh glavnih urednikov Rasti doma iz Doberdoba). Skupine so se ves popoldan spopadale med seboj, na igrišču pa sta bolj kot visoko kvalitetna odbojka prevladovala smeh in zabava. To je pripomoglo k dobremu uspehu turnirja, saj so se mladi sprostili, istočasno pa izvedli za program delavnic in predavanj Festivala.

Za kroniko naj povemo, da sta se najbolje izkazali ekipi oratorija in časnikarskega krožka MOSPa. Darila za zmagovalce je darovala založba Mladika, kapetanoma Heleni Pertot in Andreju Černicu pa smo jih izročili na zaključni prireditvi Festivala in Drage mladih v soboto zvečer.

ČASNIKARSKA DELAVNICA

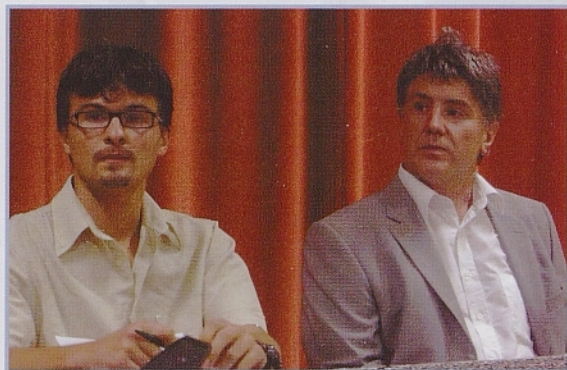
Časnikarska delavnica v sklopu Festivala Drage mladih je pravzaprav potekala v dveh sklopih, prvi je bil teoretični, drugi pa praktični. Mladi novinarji so se ubadali s posebnim tipom časnikarstva, s preiskovalnim novinarstvom. Prvi večer je na Opčine prišel v goste priznan slovenski novinar in zdajšnji parlamentarec Miro Petek.

Bivši Večerov novinar je vsem predstavil pojem preiskovalnega novinarstva. Sam se je namreč z njim ukvarjal vso svojo novinarsko ka- ▶

Desno: Andrej Černic in gost časnikarskega krožka novinar Miro Petek (foto KROMA).

nostno pobudo "Živa voda". Gre za projekt, ki si ga je zamislil jezuit Miran Žvanut, prijatelj misionarja Stanka Rozmana v Malaviju. Gre za posebno akcijo osveščanja slovenske javnosti in zbiranja sredstev za vrtanje vodnjakov v Malaviju: v okviru ljubljanskega maratona se je lahko kdorkoli od udeležencev odločil, da bo svoj tek namenil tej solidarnostni akciji. Tako se je zbralo kakih 100 tekačev in akcija je pridobila

Predavanje Mira Petka (foto KROMA).

« riero. In prav zaradi tega je bil februarja 2001 pretepen na hišnem pragu v Mežici na Koroškem. Petek se je v svojih novinarskih zgodbah večkrat lotil gospodarskih in ekonomskih nepravilnostih v tranzicijski dobi po slovenski osamosvojitvi. Veliko je pisal o procesu lastninjenja na Koroškem, kjer je v hipu zrasel sloj nedotakljivih "podjetnikov in poslovnežev". S svojim razkrivanjem umazanih poslov, se jim je Petek seveda zameril. Zelo odmevna je bila tudi zgodba o pranju denarja v Novi kreditni banki Maribor (NKBM), večinskem delničarju Večera. Prepletenost vseh teh zgodb je Petka zaradi "radovednosti" zelo drago stala.

V drugem, praktičnem delu novinarske delavnice so se sami udeleženci preizkusili v preiskovalnem novinarstvu. Podali so se po sledih pekoče problematike imigracije. Preučili so današnjo zakonodajo z zakonom Bossi-Fini na čelu, spregovorili so s silami javnega reda in se odpravili v centre za pribežnike v naši okolici ter iskali poti in kraje, preko katerih se pribežniki tihotapijo v Italijo. Vsa svoja odkritja in ugotovitve so nato združili v enotno poročilo.

Andrej Černic

GLEDAŠKA DELAVNICA - EKOLOGIJA V GLEDALIŠČU

Spodaj: prizorček "Ekometamorfoze".

Desno: trije izmed udeležencev likovne delavnice na delu. (foto B. Susič)

Imeli smo vaje, med katerimi smo pripravljali produkcijo. V soboto zvečer smo nastopili s kratkim prizorčkom v treh dejanjih na temo ekologije, v katerih so v vlogi Romea, Julije, Pepelke, princa, mačhe in drugih pravičnih junakov

nastopale plastenke, zvezki, plastične in aluminijaste embalaže. Originalni prizorček je napisala režiserka sama. Čeprav nas je takoj pred začetkom nastopa napadla trema, je vse steklo kot po olju. Publika se je zabavala in nas nagradila s toplim aplavzom.

Vzdušje v skupini je bilo zelo sproščeno, saj smo se v glavnem že skoraj vsi med seboj poznali. Večina udeležencev je namreč že sodelovala v gledališki skupini Slovenskega kulturnega kluba, ki jo vodi profesorica Peterlin. Bila je vsekakor lepa prilika, da smo z nekaterimi poglobili prijateljstvo, nekatere nove pa smo bolje spoznali. Skupaj smo preživeli zelo prijeten teden in se ob pripravljanju naše produkcije tudi zabavali.

Čeprav se že tretje leto zaporedoma udeležujem gledališke delavnice v sklopu Drage mladih, moram priznati, da je to vsakič zelo lepa izkušnja, ki jo vedno znova rada ponovim.

Maruška Guštin

PS: Gledališka skupina Slovenskega kulturnega kluba bo delovala tudi med šolskim letom. Namenjena je višješolski mladini. Kdor bi rad pristopil, naj se obrne na Lučko (040 211551).

LIKOVNA DELAVNICA - USTVARJANJE V DUHU SOLIDARNOSTI

Delavnica se je pričela v torek, 30. septembra, ko nam je naš mentor Štefan Pahor pripravil uvod v likovno umetnost: skupaj smo morali debatirati, kaj je umetnost, kaj pa ni. Po kratki razpravi nam je razložil, da je glavna tema letošnje Drage mladih solidarnost. Zato naj bi tudi v naši delavnici ustvarili nekaj v sklopu te teme. Predvideno je bilo, da bi se srečali samo še dvakrat: v četrtek in v petek, ko naj bi sledila postavitve razstave. Seveda smo takoj pričeli z delom, saj je bilo časa res malo.

Pred nami so stali trije beli panoji, na katere smo najprej skicirali človeško postavo, navdih ▶▶

Zgoraj: rezultat dela v likovni delavnici (foto KROMA).

Spodaj desno: glasbeniki med vajami, ki jih je vodil Iztok Cergol (foto B. Susič).

Štefan Pahor bo vodil likovni krožek vsak četrtek ob 20h. Za info.: 320 4086339.

« za vse ostalo pa nam je prišel skoraj brez predolgih razmišljanj: človeku so se roke spremenile v veje, ki so se izoblikovale v druge roke, te pa so na koncu stisnile ročice, ki so mogle z robov risbe proti človeški postavi oziroma vejam krošnje. Risba res ni bila enostavna, zato je vsak delal na drugem panoju. Paziti smo morali le, da bo na vsakem panoju stil risanja podoben in da bodo vsi trije povezani drug z drugim. Mislim, da je umetnina uspela res lepo, tudi ker je bilo vzdušje med udeleženci delavnice veselo in sproščeno. Izredno smo se zabavali in se predvsem živeli v risbo; mislim namreč, da če želiš, da ti kaj uspe, je najpomembnejše prav to, da se živis v tisto, kar delaš...

Povedati moram, da na začetku nisem verjela, da bo ta delavnica tako zanimiva... Predstavljala sem si, da bo vsak risal kot posameznik in da bodo na koncu visele na steni totalno različne risbe. Vesela sem, da ni bilo tako in tudi zaradi tega mi je bila ta izkušnja res všeč. V skupini smo tako ustvarjali v skladu in v duhu teme Drage mladih - tudi mi smo bili solidarni drug z drugim, skupno smo razmišljali in se odločali. Zelo rada bi to izkušnjo ponovila, saj se mi je zdela preprosto fantastična.

Roberta Busecchian

GLASBENA DELAVNICA - USTVARJANJE Z INSTRUMENTI IN GLASOVI

Z glasbeno delavnico smo začeli v torek, ko se je na prvih vajah prikazalo nekaj inštrumentalistov, nekaj pa tudi pevcev. Prvi dan seveda še nismo začeli s programom. Mentorja Iztok Cergol in Martina Feri sta nam razložila, kako bo potekala delavnica. V četrtek smo imeli dve uri vaj, med katerima smo inštrumentalisti in pevci vadili ločeno. Inštrumentalno skupino je sestavljalo šest članov (violončelo, kitara, prečna flavta, kitara bas in klavir štiriročno), katere je vodil Iztok, medtem ko si je pevsko skupino petih članov prevzela Martina. Pripravili smo naslednje pesmi: težejski Bless the Lord, in Nada te turbe (v prevodu Nič te ne moti) in spiritual, ki sta ga za nas

priredila Martina in Iztok. Priznati je treba, da smo se med tema dvema vajama zelo zabavali in se veliko naučili, posebno ker nismo za spiritual imeli nobene partiture...

Vtis sem imela, da smo se na zaključni prireditvi lepo izkazali z dvoglasnim petjem in učinkovitim spremljanjem. Škoda je bilo le, da so bili pevci na začetku nekoliko prestrašeni, tako da prva pesem ni zvenela tako lepo kot na vajah. Naslednji pesmi pa sta bili kar v redu. Na splošno je bila cela predstava uspešna in zanimiva.

Te delavnice sem se udeležila, ker me zanima glasba, obenem sem si želela pridobiti kako novo izkušnjo. Priznam, da se za odločitev nisem kesala, saj smo se res zelo zabavali in sami ustvarjali.

Alenka Cergol

P.S.: Pevsko inštrumentalna skupina bo delovala v teku leta pod okriljem ZCPZ: mladi bodo pripravljali program mladinske sakralne glasbe, s katero bodo obogatili praznike in posebne priložnosti. Za info.: Martina 328 2254910, Iztok 328 2590369.

PLESNO-GIBALNA DELAVNICA: VSI SO LAHKO KOREOGRAFI

Raffaella Petronio je v sklopu plesno-gibalne delavnice pripravila tri srečanja. Namenjena so bila univerzitetni mladini in mladim v poklicu. Udeleženci so s pomočjo gibalnih, sprostitvenih in plesnih vaj odkrivali lastno telesnost, naspake v gibanju, obenem pa so tudi

Plesno-gibalna delavnica med gibalnimi vajami (zgoraj) in med plesno točko ob zaključni predstavi (spodaj).

odkrivali lastno občutljivost in kreativnost. Zelo zanimivo je bilo delo v dvojicah: vsaka dvojica si je zamislila kratko koreografijo, ostali udeleženci pa so drug drugega dopolnjevali s kritikami in predlogi, uvažali so nove elemente v osnovno koreografijo. Iz idej samih udeležencev je tako nastalo več kratkih plesnih točk. S pomočjo in usmerjanjem voditeljice delavnice, so nato vse te plesne točke združili, tako da je nastala daljša celota.

Plesno točko so nekatere udeleženke predstavile na zaključni sobotni produkciji in z njo resnično presenetile in očarale publiko.

BS

PS: Raffaella Petronio bo decembra izvedla novo plesno-gibalno delavnico. Za info.: shedira@hotmail.com.

MEDNARODNA DELAVNICA - SREČANJE S KOROŠCI TER ITALIJANI IZ SLOVENIJE IN HRVAŠKE

Mednarodna delavnica se je odvijala v petek zjutraj, 2. septembra. Organizirala jo je Breda Susič, na pomoč pa ji je priskočil Matteo Feruglio, ki je predstavljal MOSP-ov mednarodni krožek. Delavnica je imela kot cilj srečanje in

spoznavanje dveh manjšin oziroma njihovih predstavnikov. V gosteh smo imeli namreč predstavnika Mladinskega foruma pri Italijanski uniji Andreo Debeljuha, ki je predstavljal italijansko manjšino v Sloveniji in na Hrvaškem, ter Dominika Pippa, predstavnika Koroške dijaške zveze in Mlade enotne liste, organizaciji slovenske manjšine na Koroškem.

Vzdušje je bilo zelo prijetno, že na začetku sproščeno; najprej smo se seveda predstavili, nato pa se je začel razgiban pogovor o težavah in vprašanjih zastopanih manjšin, o katerih smo tako živo diskutirali, da se skoraj nismo zavedeli, kako hitro je minil dopoldan. Pogovorili smo se tudi o povezovanju evropskih manjšin, predvsem pod okriljem mednarodne nevladne organizacije YEN (v katero so vključeni MOSP, Koroška dijaška zveza in Mlada enotna lista), ter o možnosti projektov, ki bi jih lahko skupaj skovali in izpeljali. Za zaključek smo si ogledali video o jesenskem seminarju YEN-a, ki se je lani odvijal prav tu pri nas.

Sama sem se odločila za udeležbo na tej delavnici, ker sem začela sodelovati pri mednarodnem krožku MOSP-a in ker me seveda manjšinska tematika zelo zanima, saj sem tudi jaz del slovenske manjšine v Italiji. Menim, da je izredno koristno spoznavanje in soočanje z ostalimi evropskimi manjšinami. To odpira vrata dragocnemu sodelovanju in izboljšanju položajev posameznih manjšin. Zato mi je bila zelo všeč ta izkušnja, saj sem tu imela možnost spoznavanja dveh manjšin; vlila pa mi je tudi novo upanje v boljšo prihodnost.

Nina Corbatti

Soočanje med manjšinami: Slovenci v Italiji in Avstriji ter Italijani iz Slovenije in Hrvaške.

PS: Člani mednarodnega krožka MOSPa se bodo v teku leta srečevali na sestankih, na katerih bodo pripravljali srečanja in izmenjave s pripadniki drugih evropskih manjšin. Za info.: miticapiria@yahoo.it (Matteo)